

нато, освѣнъ, че е испратена помощъ на Реуфъ паша като за подкрѣпление, а врѣмето за пристиганнето на машината лѣтно врѣме въ Нова-Загора бѣше между 8—9 часа прѣзъ денътъ. Слѣдъ слизаннето на войската, почнало са съ позволение и безъ позволение да са качватъ по желѣзнитѣ кола на машината, първо турцитѣ послѣ и българитѣ, гдѣто множеството, като немогло да са събере, навачили са отгорѣ и на покривитѣ по вагонатѣ, най-послѣ кой нѣдѣто веке можалъ и вързали машината за назадъ въ Едирне, гдѣто занесли и увеличили още страхътъ на Московеца помежду тамкашнитѣ мюсюлмани до нѣмай-кждѣ. Слѣдъ пристиганнето имъ въ Едирне, пашата ималъ грижата да распореди както единитѣ тѣй и другитѣ семейства на безопасни мѣста, които испослѣ биле прѣдани отъ нѣкой си Ново Загорски турчинъ Хаджи Ферадъ, на избѣсване, като говорилъ въ Едирне прѣдъ всѣкитѣ Ново-Загорски избѣгнали и Едирненски турци на едно кафене на брой около 3000 души: «че до сега ако сме имъ глѣдали хатѣра на българитѣ, защото, единитѣ били мой аргати и слуги, другитѣ ваши приятели и познаници, отъ тукъ на тѣй, нѣма веке, че заради тѣхъ си сега изгубваме царството, разбрахте ли!» — А противъ тогава билъ Атлооловския султанъ Дервишъ Гере, който неудодрявалъ тая постѣпка; но хаджи Ферадъ съ помощта и влиянието на Едирненскитѣ бейове, нагласили работата и почнали отъ 10-й и 11-й Августа 1877 год. да бѣсятъ Ново-Загорскитѣ жители, кого гдѣ намѣрятъ, гдѣто избѣсили много свѣтъ, като: Икономъ п. Михаила, Петка п. Костовъ, Златя Чолаковъ, дяда Добря съ синоветѣ му заедно на брой трима, Тодорча Х. Убановъ, Атанасъ Богдановъ, Петра и други много на брой, които заедно съ убититѣ вѣтрѣ въ града, кога върлувахъ башибозуцитѣ въ недѣля и пондѣльника и избесенитѣ въ Едирне, възлизатъ всѣчко на 111 души заети отъ споменика на черквата Успѣние пр. Богорици, а въ официалната статистика трѣбва да са повече, вато оставихъ много сираци да оплакватъ чернитѣ си дни безъ бащи и майки за залъгъ хлѣбъ. Втори да са испратитѣ на заточение въ Азия въ